

Sygn. akt **II AKp 123/20**

POSTANOWIENIE

Dnia 8 września 2020 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA Waldemar Szmidt

Protokolant: Damian Skril

po rozpoznaniu w sprawie **D. J.**

oskarżonego o przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. i inne

wniosku Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 19 sierpnia 2020 roku, sygn. akt II K 98/20

w przedmiocie przedłużenia tymczasowego aresztowania

na podstawie art. 249 § 1 k.p.k., art. 258 § 1 pkt 2 k.p.k., art. 258 § 2 k.p.k. w zw. z art. 263 § 4 k.p.k., art. 257 § 2 k.p.k., art. 275 § 1 k.p.k. i art. 277 § 1 k.p.k.

postanawia:

1. częściowo uwzględnić wniosek i przedłużyć stosowanie środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania wobec oskarżonego **D. J.**, syna J. i G. z domu N., urodzonego (...) w C., zastosowanego postanowieniem Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie z dnia 25 kwietnia 2018 roku, sygn. akt IV Kp 244/18, na dalszy okres oznaczony do dnia **25 stycznia 2021 roku do godziny 6:00** z zastrzeżeniem, że środek ten ulegnie zmianie pod warunkiem złożenia, nie później niż w terminie **21 dni od wydania niniejszego postanowienia**, poręczenia majątkowego w wysokości 250.000 (dwieście pięćdziesiąt tysięcy) złotych poprzez wpłatę pieniędzy na konto sum depozytowych Sądu Okręgowego w Częstochowie;

2. w razie uchylenia tymczasowego aresztowania oraz zastosowania poręczenia majątkowego zastosować wobec oskarżonego D. J. środki zapobiegawcze w postaci:

a) dozoru Policji, zobowiązując oskarżanego do zgłaszania się dwa razy w tygodniu we właściwym dla miejsca zamieszkania Komisariacie Policji;

b) zakazu opuszczania kraju połączony z zatrzymaniem paszportu.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 sierpnia 2020 roku Sąd Okręgowy w Częstochowie na podstawie art. 249 § 1 k.p.k., art. 258 § 1 pkt 2 i § 2 k.p.k. art. 263 § 4 k.p.k. wystąpił do Sądu Apelacyjnego w Katowicach o przedłużenie tymczasowego aresztowania wobec oskarżonego D. J. na dalszy okres oznaczony do dnia 12 marca 2021 roku do godz. 6:00. Sąd Okręgowy podkreślił, że aktualnymi pozostają w sprawie przesłanka ogólna, wymieniona w art. 249 § 1 k.p.k. i szczególne przesłanki procesowe określone w art. 258 § 2 k.p.k. i art. 258 § 1 pkt 2 k.p.k. Sąd meriti wskazał także na etap, na jakim znajduje się postępowanie w sprawie oraz zakres pozostałych do przeprowadzenia w jego toku czynności.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Okręgowego, co do zasady, zasługiwał na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny podzielił argumentację wnioskującego Sądu uzasadniającą potrzebę przedłużenia w trybie ekstraordynaryjnym tymczasowego aresztowania wobec oskarżonego D. J..

Z analizy załączonych akt sprawy niezbiec wynika, że wobec oskarżonego aktualnymi pozostają przesłanki uprawniające do stosowania środków zapobiegawczych, określone w art. 249 § 1 k.p.k. oraz art. 258 § 1 pkt 2 i § 2 k.p.k.

W pierwszej kolejności zauważyć należy, że zgromadzony dotychczas w sprawie materiał dowodowy, a zwłaszcza częściowo wyjaśnienia D. J. i K. J., zeznania świadków, w tym J. A., dokumentacja uzyskana w ramach współpracy międzynarodowej od organów ścigania Szwecji, Finlandii, Estonii i Łotwy, a także dokumentacja skarbowa i bankowa, wskazuje z dużym prawdopodobieństwem na popełnienie przez D. J. zarzucanych mu przestępstw. Nie budzi również wątpliwości tutejszego Sądu, że dalszy tok postępowania wymaga zabezpieczenia przed bezprawnym wpływem ze strony oskarżonego, a to poprzez stosowanie środków zapobiegawczych.

Podkreślić również należy, że jakkolwiek szczegółowa ocena zgromadzonych w sprawie dowodów należy do Sądu meriti i będzie miała miejsce na etapie wyrokowania, na potrzeby natomiast niniejszego, incydentalnego postępowania, wystarczającym jest ustalenie, że zebrany materiał dowodowy w dużym stopniu uprawdopodobnia popełnienie przez oskarżonego zarzucanych mu czynów. Tym samym na kanwie niniejszej sprawy nadal występuje przesłanka ogólna do stosowania środków zapobiegawczych, wskazana w dyspozycji art. 249 § 1 k.p.k., przy czym od daty wydania przez Sąd Apelacyjny w Lublinie postanowienia z dnia 8 lipca 2020 roku, sygn. akt II AKp 75/20, nie uległa ona deprecjacji.

W przedmiotowej sprawie zachowuje również aktualność przesłanka szczególna, wynikająca z art. 258 § 2 k.p.k., wedle której tymczasowe aresztowanie można stosować z uwagi na uzasadnioną obawę podjęcia przez oskarżonego działań destabilizujących prawidłowy przebieg procesu z powodu grożącej mu surowej kary, tj. takiej, której górna granica ustawowego zagrożenia karą wynosi co najmniej 8 lat. Oskarżony D. J. (1) pozostaje pod zarzutem popełnienia przestępstw z art. 258 § 1 k.k.; art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 271a § 1 k.k. w zw. z art. 277a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. oraz art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 271 a § 12 k.k. w zw. z art. 277a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., art. 76 § 1 k.k.s. w zw. z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 1^a, 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i art. 7 § 1 k.k.s.; art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. oraz art. 64 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, a zatem i takich, które zagrożone są karą przekraczającą 8 lat pozbawienia wolności. Zważywszy przy tym na okoliczności przestępstw, pod zarzutem popełnienia których pozostaje oskarżony, wysoki stopień ich społecznej szkodliwości, działanie wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz w ramach zorganizowanej grupy przestępczej czy wreszcie wysokości narażonego na uszczuplenie podatku VAT, należy wyrazić pogląd, że D. J. realnie grozi wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Naprowadzone powyżej okoliczności czyni realną obawę że oskarżony, chcąc uniknąć grożącej mu surowej kary pozbawienia wolności, może podjąć bezprawne działania wpływające destabilizująco na tok postępowania. Nie utraciła ze swej aktualności utrwalająca ten pogląd uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2012 roku sygn. akt I KZP 18/11.

Sąd miał również na względzie okoliczność, że oskarżonemu D. J. zarzuca się udział w grupie przestępczej popełniającej przestępstwa skarbowe i powszechne, co w istocie stwarza podstawy do stwierdzenia, że wymieniony w warunkach wolnościowych mógłby wywierać wpływ na treść zeznań czy wyjaśnień innych osób, w tym wchodzących w skład tej grupy. Obawa ta nabiera szczególnego znaczenia przy uwzględnieniu okoliczności, że zasadnicza część dowodów w sprawie pochodzi z osobowych źródeł dowodowych. W opisaney sytuacji aktualną pozostaje zatem i kolejna, szczególna przesłanka procesowa do stosowania tymczasowego aresztowania wobec oskarżonego, a to określona w art. 258 § 1 pkt 2 k.p.k. obawa matactwa.

Równocześnie, w sprawie występują okoliczności uzasadniające przedłużenie izolacyjnego środka zapobiegawczego wobec oskarżonego w trybie ekstraordynaryjnym (art. 263 § 4 k.p.k.). Stwierdzić należy, że przedmiotowe postępowanie należy do kategorii szczególnie zawiłych, tak ze względu na jego zakres przedmiotowy i podmiotowy (sprawa dotyczy 9 oskarżonych, którym łącznie zarzucono popełnienie 31 przestępstw), oraz rozległość materiału dowodowego, zgromadzonego obecnie 66 tomach akt głównych. Sprawa wraz z aktem oskarżenia wpłynęła do sądu meriti w dniu 14 sierpnia 2020 roku, zaś w toku postępowania jurysdykcyjnego przesłuchać należy oskarżonych oraz zawnioskowanych przez prokuratora 68 świadków. Równocześnie Sąd Apelacyjny w Katowicach nie dostrzegł występowania przesłanki negatywnej stosowania tymczasowego aresztowania wskazanej w art. 263 § 4b k.p.k. Nie tracąc z pola widzenia charakteru zarzucanych oskarżonemu przestępstw, sposobu i okoliczności ich popełnienia, a także motywacji oskarżonego, a przede wszystkim biorąc pod uwagę ustawowe zagrożenie zarzucanych czynów, zasadnym staje się twierdzenie, że w razie uznania w postępowaniu sądowym jego sprawstwa i winy, wymienionemu może zostać wymierzona surowa kara pozbawienia wolności za przypisane przestępstwa, przekraczająca 5 lat pozbawienia wolności.

Mając w polu widzenia powyższe okoliczności, w tym rodzaj i charakter obaw przyjętych za podstawę dalszego stosowania środka zapobiegawczego wobec D. J., ich natężenie oraz zagrożenie dla prawidłowego toku procesu karnego, a także zasadę ultima ratio stosowania najsurowszego ze środków zapobiegawczych, przedłużono stosowanie tymczasowego aresztowania wobec oskarżonego jak w części dyspozytywnej postanowienia.

Zważywszy równocześnie na długotrwałość stosowania izolacyjnego środka zapobiegawczego wobec D. J., tymczasowe aresztowanie mogłoby zostać skutecznie zastąpione przez odpowiednio skonfigurowane środki zapobiegawcze o charakterze nieizolacyjnym, w tym pod warunkiem wpłaty przez oskarżonego kwoty 250.000 złotych tytułem poręczenia majątkowego. Zdaniem Sądu Apelacyjnego stosowane kumulatywnie środki wolnościowe w postaci poręczenia majątkowego we wskazanej kwocie, dozoru policji połączonego z obowiązkiem stawiennictwa oskarżonego dwa razy w tygodniu we właściwej jednostce Policji oraz zakazu opuszczania kraju połączonego z zatrzymaniem paszportu byłyby w stanie zagwarantować prawidłowy tok postępowania w sprawie, stanowiąc odpowiednią alternatywę dla tymczasowego aresztowania. Warunkiem jednak zmiany tymczasowego aresztowania wobec D. J. na opisane nieizolacyjne środki zapobiegawcze jest złożenie poręczenia majątkowego w kwocie 250.000 złotych w terminie 21 dni od wydania niniejszego postanowienia na rachunek sum depozytowych sądu meriti. Podkreślić w tym miejscu należy, że wysokość poręczenia majątkowego ma z jednej strony skutecznie przeciwdziałać podjęciu przez oskarżonego bezprawnych działań destabilizujących postępowanie karne, jednak równocześnie nie może być ustalona na poziomie oczywiście nieosiągalnym dla oskarżonego. Ustalając wysokość poręczenia majątkowego Sąd miał na względzie charakter i wagę przestępstw, pod zarzutem popełnienia których pozostaje oskarżony, wysokość wyrządzonych tymi czynami szkód oraz sposób działania wymienionego, a także jego sytuację majątkową.

Jednocześnie wskazać należy, że w przypadku niezłożenia poręczenia majątkowego we wskazanym terminie, w dalszym ciągu stosowane będzie wobec oskarżonego tymczasowe aresztowanie.

Mając na uwadze powyższe oraz stwierdzając, że w sprawie nie zaistniały przesłanki negatywne, o których mowa w art. 259 k.p.k. Sąd Apelacyjny postanowił jak w części dyspozytywnej.

ZARZĄDZENIE

1. odpis postanowienia doręczyć:

- oskarżonemu z pouczeniem o prawie, terminie i sposobie wniesienia zażalenia oraz jego obrońcy
- dyrektorowi jednostki penitencjarnej, w której oskarżony aktualnie przebywa;

2. kal. 7 dni, bądź z wpływem.

Katowice, dnia 8 września 2020 roku.